

Pris kr. 1,75

Hefte 4 - 1960

Norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*Sinsen nærgesmester
for 8. gang*

I dette nr. bl.a.

Siden sist

•
NM — referat

•
Bedre meldinger

•
Spilleprover

•
Svinghender i lagkamp

•
Ekspertklubben

•
Forbundets årsberetning

Red:

SIDEN SIST

Forleden dag satt jeg og bladde i noen gamle tidsskrifter, og fant en artikkelserie med tittelen «Mitt merkeligste spill». — «Noen slike har da du også», tenkte jeg ved meg selv, og så kom jeg i tanker om dette spillet, som ble spilt i en parturnering for noen år siden:

♠ 9 5 3 ♥ K 2 ♦ 10 8 5 2 ♣ E 10 9 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>S</td></tr> </table>		N	Ø	V		S	♠ 10 7 6 ♥ 10 8 7 6 3 ♦ 9 4 ♣ 7 6 5
	N	Ø						
V		S						
♠ E K D ♥ E kn 4 ♦ E K D 3 ♣ K D kn								

Etter to passer fant Øst tiden inne til å avgi en aldri så liten bløffmelding, og kom med en hjerter. Jeg satt Syd, og det skulle ikke stor anstrengelse til for å finne ut at dette var mystisk. Men jeg kunne jo foreløpig kreve til utgang — to hjerter. Vest passet, makker meldte to spar, og Øst passet. Jeg var jo ikke stort klokere. Tre grand eller fire spar kunne jeg nok påta meg å melde, men hadde vi en slem?

Til slutt bestemte jeg meg for en hoppmelding til tre grand. Hvis ikke makker kunne gjøre noe med denne sterke meldingen, fikk heller slemmen være. Og så kom rosinen i pølsen, Vest doblet! Han var ikke klar over at makker bløffet, dessverre for ham, og redoblingen fulgte så fort det ble min tur. Som toppen på det hele kom Vest med hjerterkongen ut, og 2 150 poeng var et faktum. Mer enn selv en doblet lilleslem, som forøvrig ikke kunne vinnnes.

«Der ser du hvordan det går med bløffmeldinger», sa jeg til meg selv da jeg kom til å huske dette spillet, men noe inne i hjernen protesterte øyeblikkelig. «Det hen-

der da det går godt også. Husker du dette spillet?»

♠ D kn 9 ♥ K D kn 10 ♦ E kn 2 ♣ 9 4 2	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>S</td></tr> </table>		N	Ø	V		S	♠ E K 10 ♥ 9 8 5 ♦ K D 7 4 ♣ 8 6
	N	Ø						
V		S						
♠ 7 4 2 ♥ E 3 ♦ 8 5 3 ♣ E K D kn 5								

Mot et par virkelige toppspillere fikk jeg her sjansen til en bløff. Øst åpnet med en ruter, hvorefter jeg sa en hjerter som Syd. Vest fortsatte med to grand, som Øst loftet til tre. Nå doblet jeg for å få hjerter ut, og stakkars Vest, som ikke ante noe om faren, syntes også at dette utspillet ville være bra. Makker lystret, og alle de deilige kløverne kom i vinden.

«Husker du dette da?» sa stemmen inne i meg videre:

♠ kn 9 5 4 2 ♥ E K 5 ♦ kn 10 8 ♣ E 6	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>S</td></tr> </table>		N	Ø	V		S	♠ D 10 8 3 ♥ D kn 9 3 ♦ E K D 6 ♣ 3
	N	Ø						
V		S						
♠ E K ♥ 6 ♦ 3 ♣ K D kn 10 9 8 7 4 2								

Spillet er hentet fra en lagkamp hvor motstanderne lå stort over etter første omgang, og hvor jeg tidlig i annen omgang var på jakt etter et spill som kunne vende kampen. Øst åpnet med en kløver etter Vienna (alle i sonen), og jeg som var i kamphumor, begynte med pass. Vest meldte en spar,

Forts. side 10.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 4

Mai 1960

31. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Sinsen norgesmester for 8. gang

Finalekampene i årets norgesmesterskap for klubber ble spilt på Gjøvik 21—24 april i år, utmerket arrangert av Oppland Bridgekrets med formannen Odd Knapp og turneringslederen Nils O. Krekling i spissen.

De fleste årene har det vært slik at mange av favorittene er blitt slått ut før finalen, slik at en god del outsiders har deltatt i sluttkampene. Et par outsiders var det kanskje i år også, men for øvrig har vi sjelden sett et så skarpskodd finalefelt som denne gangen. Alle norgesmesterne etter krigen var representert, og forhåndstipsene vartet opp med hele fem favoritter.

Fjorårsmestrene fra Ogdal var den første av disse favorittene som falt ut, men de øvrige holdt godt følge til og med fjerde runde. I femte runde falt også Astra ut, og etter sjetten runde var det klart at bare et uhell kunne fravriste Sinsen seiren.

Vi gir et referat runde for runde, slik at leserne kan se hvordan spenningen utviklet seg etter hvert.

1. runde.

Golia sto for den store overraskelsen i første runde, idet laget vant klart over Stavanger. Første omgang gikk etter oppskriften, idet Stavanger tok ledelsen med 26—17, men i annen omgang fikk Golia vendt resultatet. Fjorårsmestrene fra Ogdal tok en knapp ledelse mot KNA-damene, 24—20, og øket stort i annen omgang.

Sinsen vant klart over Skien etter ren utklassing med 33—5 i første omgang, mens derimot Astra hadde atskillig mer bry enn ventet mot Narvik. Det ble 18—15 i første omgang og 2 poengs økning i annen, slik at det så vidt rakk til seier.

Rundens resultater:

Ogdal—KNA	51—35
Golia—Stavanger	60—42
Sinsen—Skien	64—17
Astra—Narvik	42—37

2. runde.

Golia fortsatte i samme stil som i første runde, denne gangen mot Sinsen. Oppskriften var den samme, motstanderne ledet etter første omgang med 28—16, men 10 poeng ble tatt inn i annen, og resultatet ble uavgjort kamp. Skien kom kraftig igjen etter den svake kampen i første runde, og Astra måtte unngjelde. Skien lå under med 19—20 ved halvtid, men tok en klar seier i annen omgang. Videre vant Stavanger forholdsvis lett over fjorårsmestrene, og KNA-damene vant stort over Narvik.

Rundens resultater:

Sinsen—Golia (uavgj.)	38—36
Skien—Astra	51—31
KNA—Narvik	57—25
Stavanger—Ogdal	58—34

Etter denne runden ledet Sinsen og Golia, begge med 3 poeng. Astra, Stavanger, Skien, KNA og Ogdal hadde 2 og Narvik 0 poeng.

3. runde.

Det ble klare favorittseire over hele linjen i denne runden. Stavanger ledet med

25—12 mot Narvik etter halvtid og øket med omtrent det samme i annen omgang. Sinsen utklasset Ogdal med 35—5 i første omgang (hyggelig med revansj?) og tok det roligere i annen. Skien ga Golia den første påminnelsen om at en finale ikke bare er en dans på roser. Det ble 22—7 i første omgang og noe lignende i annen. Astra var helt overlegne mot KNA, 35—15 i første omgang og noe tilsvarende i annen.

Rundens resultater:

Stavanger—Narvik	55—21
Sinsen—Ogdal	47—30
Skien—Golia	42—15
Astra—KNA	58—24

Dermed var stillingen at Sinsen ledet med 5 poeng, foran Astra, Stavanger og Skien med 4. Videre hadde Golia 3, KNA og Ogdal 2 og Narvik 0 poeng. Det er selvfølgelig for tidlig å uttale seg noe om sjansene, men det ser ut til at Ogdal i det minste skal ha vanskeligheter med å gjenta fjorårsseieren.

4. runde.

De fire lagene som vant i forrige runde, Astra og de tre «S»-ene, vant denne gangen også, og igjen var det klare seire. Stavangerne hadde de største vanskelighetene, det ble bare 3 poengs overvekt mot KNA ved halvtid, og økning til 10 poeng i annen omgang. Astra lå under i første omgang mot Golia med 17—19, men andre omgangen var overbevisende og det ble klar seier med 21 poeng. Både Sinsen og Skien lå klart over etter første omgang mot henholdsvis Narvik og Ogdal, og begge øket i annen omgang.

Rundens resultater:

Sinsen—Narvik	50—22
Skien—Ogdal	48—24
Stavanger—KNA	49—30
Astra—Golia	47—26

Etter denne runden var stillingen den samme i teten. Sinsen ledet med 7, og hakk i hel kom Astra, Stavanger og Skien, alle med 6. Videre hadde Golia 3, KNA og Ogdal 2 og Narvik 0 poeng. Det er vel nå bare fire lag som kan vinne titelen, men hvem det blir, kan man ikke uttale seg om.

Tidligere mestre:

1936: Bergens BK Forcingklubben, Oslo
1938: Astra, Oslo
1939: Astra, Oslo
1940: Singelton, Oslo
1941: Larvik BK
1942: Astra, Oslo
1943: Blommenholm BK, Oslo*)
1944: Ikke arrangert
1945: Ikke arrangert
1946: Sinsen, Oslo
1947: Astra, Oslo
1948: Sinsen, Oslo
1949: Astra, Oslo
1950: Sinsen, Oslo
1951: Astra, Oslo
1952: Astra, Oslo
1953: Sinsen, Oslo
1954: Sinsen, Oslo
1955: Stavanger BK
1956: Astra, Oslo
1957: Sinsen, Oslo
1958: Sinsen, Oslo
1959: Ogdal BK

*) Finalen spilt høsten 1945.

5. runde.

Den første halvparten av femte runde gikk sent fredag kveld, etter at spillerne allerede hadde avvirket to kamper den dagen. Siste halvpart gikk lørdag kl. 10.30.

KNA-damene overrasket mot Sinsen og tok en klar ledelse på 34—19 da fredagens spill var over. Videre ledet Stavanger med 29—22 mot Astra i ett av de første «finale-oppgjørende», Golia ledet med 25—15 mot Ogdal og Skien tok en solid ledelse på 41—12 mot Narvik.

Fredag kveld så det derfor ut til at Skien og Stavanger hadde de største sjansene til å vinne mesterskapet. Hvis det ikke skjedde noe som vendte resultatene i annen omgang i denne runden, ville disse to lagene lede med 8 poeng hver, mens Sinsen ville få 7 og Astra 6 poeng.

Sinsen klarte imidlertid å vende bladet i annen omgang. Den ble vunnet med 16 poeng, slik at resultatet ble uavgjort i overkan for Sinsen. Astra derimot tapte annen omgang også, og derved gikk Stavanger opp på 6 poeng med Sinsen. Det samme gjorde Skien, som nok mistet en god del av forspranget mot Narvik, men likevel sikret seg seiren.

Rundens resultater:

Sinsen—KNA (uavgj.)	52—51
Skien—Narvik	52—43
Golia—Ogndal (uavgj.)	38—37
Stavanger—Astra	59—35

Dermed lå de tre «S»-ene med 8 poeng hver, mens Astra hadde 6, Golia 4, KNA og Ogndal (som har holdt trutt følge fra 2. runde) 2 og Narvik 0 poeng. Det ser ut som om Astra nå er falt av lasset, slik at mesterskapet blir et oppgjør mellom Sinsen, Stavanger og Skien.

6. runde.

Spenningen var størst ved de bordene hvor Stavanger kjempet mot Sinsen og Skien mot KNA. Første omgang ga Sinsen en stor overvekt med hele 25—9, og dermed var slaget i grunnen avgjort. Skien hadde derimot en meget jevn første omgang mot KNA (16—16). Sinsen øket i annen omgang mot Stavanger og vant stort, mens det gikk galt med Skien. Laget kunne ikke stå seg mot KNA-damene og tapte klart. I de øvrige kampene vant Golia klart over Narvik, mens Ogndal skrinla enhver sjanse for Astra til å vinne mesterskapet, ved å vinne med 9 poeng etter en uavgjort første runde.

Rundens resultater:

Golia—Narvik	60—43
KNA—Skien	55—25
Sinsen—Stavanger	52—22
Ogndal—Astra	50—41

Nå lå Sinsen alene i teten med 10 poeng. Stavanger og Skien hadde 8, Astra og Golia 6, KNA og Ogndal 5 (følge fremdeles) og Narvik 0 poeng. Da Sinsen også har en meget pen matchpoengscore, så det ut til at seiren er klar. Men vi er sikker på at Sinsen ikke tok noe for gitt denne lørdagskvelden. Sporene skremmer. For ti år siden var Sinsen i samme situasjon i Trondheim, og matchpoengscoren ble totalt ødelagt ved at deres nærmeste konkurrenter vant 53—9 over en hard motstander, som imidlertid hadde gitt opp og kanskje tatt festen alvorligere enn siste runden. Sinsen vant likevel så vidt, men det var litt av en overraskelse å måtte slite for den seiren de faktisk mente de hadde i lommen. Nå er

ikke situasjonen helt lik, fordi det er Stavanger og Skien som kan true, og disse lagene skal møte hverandre. Det er derfor ingen egentlig grunn til å tro at noe lignende kan skje, men teoretisk er det mulig.

7. runde.

Det ble ingen gjentakelse av historien for ti år siden. Riktignok lå Sinsen likt med Astra ved pause, og Stavanger hadde 10 poengs ledelse på Skien. Men det så aldeles ikke ut til at Skien hadde sluttet å kjempe, så det var ingen fare på ferde. Selv om Astra fikk slitt seg til en liten seier over Sinsen og Stavanger øket med 12 nye poeng mot Skien.

I de to siste kampene vant KNA klart over Golia etter ledelse på 20—1 ved halvtid, og Narvik fikk sine første poeng ved å slå Ogndal med 10 poeng, etter å ha ledet med 25—18 ved pause.

Rundens resultater:

Stavanger—Skien	60—38
KNA—Golia	54—15
Narvik—Ogndal	43—34
Astra—Sinsen	34—25

Dermed ble sluttresultatet:

1. Sinsen BK, Oslo	10	328—212
2. Stavanger BK	10	345—289
3. Astra, Oslo	8	268—272
4. Skien BK	8	273—292
5. KNA, Oslo	7	315—275
6. Golia BK, Oslo	6	250—303
7. Ogndal	5	260—310
8. Narvik BS	2	244—350

Årets mesterlag besto av Gunnar Johansen, Odd Larsson, Knut Skaug, Olav Eide og Kjølørød (som gikk inn i stedet for Eilif Andersen). Laget spilte som vanlig presist og sikkert, og fortjente uten tvil titelen.

Stavanger Bridgeklubb var en god toer, og spilte pent i en rekke kamper. I den avgjørende kampen mot Sinsen hadde laget imidlertid ikke stort å si.

Astra var opp og ned, og vi hadde ærlig talt ventet en sterkere innsats fra denne siden. Av de øvrige lagene vil vi spesielt fremheve damene fra KNA. Laget plasserte seg midt på tabellen med like mange vundne og tapte kamper, og en klar overvekt i score. Det er første gangen et rent damelag har vært i finalen i Norgesmesterskapet, og

det viste at det kanskje ikke blir så lenge til neste gang.

Skien og Golia gjorde omtrent som ventet, mens fjorårsmestrene fra Ogdal aldri kom riktig i gang. Selvfølgelig var det et langt sterkere finalefelt i år enn i fjor, men likevel hadde vi ventet Ogdal høyere på tabellen.

Spill fra mesterskapet

Arrangørene hadde valgt å la alle bordene spille de samme spillene. I grunnen er vi ikke særlig begeistret for en slik løsning, det kan skape kjedeligheter fordi man snapper opp resultater fra et annet bord. Riktig nok var det satt opp plater mellom bordene i det lukkede rum slik at det neppe lot seg gjøre å høre meldingene fra det ene bordet til det andre, og i det åpne rummet var det selvfølgelig en god del tilskuere. Men det har hendt for at tilskuerne har vært for ivrige og for høyrosete, og i lagkamper hvor det jo slett ikke er nødvendig med de samme spillene, synes vi det burde vært unngått. Det er atskillig sikrere med et lukket rom hvor det er umulig å komme inn for noen som ikke har noe der å gjøre, og et åpent rom hvor spillene bare spilles ved ett bord.

♠ 8 2 ♥ E 9 2 ♦ E K D 9 2 ♣ E 10 6	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 10 5 ♥ K D 6 4 ♦ 4 ♣ K kn 9 4 3
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ D 7 6 4 ♥ kn 5 3 ♦ kn 10 3 ♣ 7 5 2										
	♠ K kn 9 3 ♥ 10 8 7 ♦ 8 7 6 5 ♣ D 8										

I dette spillet tjente de spillerne som kom i en lagmessig dårligere kontrakt, 2 poeng. Det er seks kløver som bør spilles, det er en kontrakt som byr på langt større muligheter enn seks grand. Men det var bare to lag som kom fram til denne kontrakten, seks grand var langt mer alminnelig. Nå satt ruterne og hjerterne så pent at det ikke ble det spor vanskelig å vinne seks grand. Men sett for eksempel ruterknekten hos Syd i stedet for ruter fem, og la spar komme

ut. Nå er seks kløver fremdeles like lett å vinne, mens seks grand er avhengig av at man fanger kløverdamen.

Golia kom ikke lenger enn til tre grand etter Vienna, idet meldingene gikk:

—	1 ♣
1 gr.	2 ♣
2 ♦	2 ♥
3 ♦	3 gr.
pass	

Feilen ligger imidlertid ikke hos Vienna, som enkelte aviser har nevnt, men hos spillerne. Øst skal ikke melde to hjerter etter Vests søkemelding i to ruter, han skal melde tre kløver. (En slett femkortfarge skal vises før en edel firekortfarge). Dermed er det langt lettere å finne seks kløver.

Nord gir, Ø—V i sonen	♠ — ♥ E K 5 4 ♦ kn 6 2 ♣ K kn 9 8 6 3	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E D kn 9 4 3 ♥ — ♦ K D 9 7 4 ♣ E D
	N											
V		Ø										
	S											
♠ 10 8 7 5 2 ♥ D kn 8 3 ♦ E ♣ 5 4 2			♠ K 6 ♥ 10 9 7 6 2 ♦ 10 8 5 2 ♣ 10 7									

Dette spillet fra første runde viser hvor forskjellig spillerne kan bedømme en hånd. Golias Øst—Vest stanset i fire spar etter kløveråpning hos Nord, og da seks trekk ikke kunne unngås, var parett ikke særlig høye i hatten etterpå. Det viste seg imidlertid at spillet var vunnet med 7 poeng, idet Stavangers Øst—Vestpar var havnet helt i syv spar, en kontrakt som jo aldri kunne vinnes når Syd hadde kongen annen.

Sinsen scoret stort på dette spillet. Laget kom i den naturlige kontrakten, seks spar, mens deres motstandere fra Skien fant fram til seks ruter, som jo ikke kunne vinnes.

KNA's Nord fant at seks spar var for drøyt for motstanderne, og avga en dobling. De store kortene hennes var imidlertid ingen ting verdt, det var faktisk Syd som innkasserte det ene sticket parett fikk, og dermed var det fire tapte matchpoeng, idet KNA's Øst—Vest spilte seks spar udoblet.

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den sekstende artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en i hvert nummer.

Vi skal idag se litt på meldeteknikken etter at svarhånden opprinnelig har passet. Her serveres ofte de rent utrolige meldingene, det ser for eksempel ut som om det ikke er grenser for hvor langt ned man kan gå i styrke til en melding, når man bare har passet opprinnelig. Et typisk eksempel så jeg forleden dag:

♠ K 9 7 5 ♥ K 9 7 5 3 ♦ 8 5 ♣ 8 4	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ E 6 2 ♥ E D 8 4 2 ♦ E K 6 ♣ K 2
N						
V						
S						
Ø						

Her gikk meldingene:

pass	1 ♥
3 ♥	6 ♥

Kontrakten hadde selvfølgelig ikke frugg av sjanse. Og så kom Vests bebreidende bemerkning: «Du vet jeg hadde passet først!»

Eksemplet er kanskje vel drastisk. Det er ikke så mange av leserne som ville melde tre hjerter med Vests hånd. Men det er likevel noe typisk over det. Svært mange spillere har en tendens til å tøyne kravet til sine meldinger alt for meget når de bare har passet først, og går det galt, forsvarer de seg etterpå med den ovenfor nevnte standardbemerkningen.

Hva kommer dette av? Jeg tror det er en vekselvirkning til stede i og med at åpneren har så alt for lett for å passe når turen kommer til ham igjen. Dette får igjen svar-

Øst gir, Alle i sonen	♠ D 10 3 ♥ K 10 9 3 ♦ 6 ♣ E K kn 10 9	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ E K 8 ♥ E D 8 7 6 ♦ 7 5 ♣ D 6 5
N							
V							
S							
Ø							
♠ 7 6 4 ♥ 5 4 ♦ E K D kn ♣ 8 4 3 2	♠ kn 9 5 2 ♥ kn 2 ♦ 10 9 8 4 3 2 ♣ 7						

I dette spillet scoret KNA stort mot Sinsen. Damene havnet i tre grand som Øst—Vest, og fikk kløveresset ut fra Nord. Siden var det ingenting som kunne bete, Vest fikk fire stikk i ruter, to i spar, to i hjerter og ett i kløver. Ved det andre bordet spilte Sinsens Vest to grand, og fikk ikke mer enn åtte stikk. Nord startet nemlig med kløver knekt, og Vest fant ingen grunn til å bruke damen på bordet. Siden kom selvfølgelig kløverne fra topp, og det ble bare åtte stikk igjen til Vest.

Astra var ikke heldig mot Stavanger i dette spillet. Schröder Nielsen i Nord fikk spille to spar dobbelt etter følgende melde-serie:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	1 gr.	2 ♣
D	2 ♦	D	2 ♣
pass	pass	D	pass
pass	pass		

Motparten starter med tre runder trumf, men siden ble det en feil i motspillet fordi Vest ikke innkasserte ruterne sine, slik at Schröder Nielsen slapp med to betes. Men det var likevel dyrt, for ved det andre bordet spilte Leif Christiansen to hjerter som Øst, og var uheldig med variantene sine. Tre ganger kløver ga Syd en stjeling, og deretter kom ruter. Bordet stakk, men nå valgte Christiansen å ta hjerteresset og følge opp med liten hjerter, og det ga to betes. I alt fikk Stavanger 700 på spillet, og det gir 6 matchpoeng.

hånden til å gå lenger ned til hoppmeldingene, hvoretter åpneren blir enda mer innstillet på å passe når hans makker ikke hopper.

Derfor blir det første budet at åpneren skal melde igjen, så snart han ikke har åpnet på under minimum og har en brukbar melding til disposisjon. Enkelte ganger er det selvsagt tillatt å passe fordi han faktisk ikke har en fornuftig melding, men det bør være unntagelsene og ikke regelen, slik som det ofte praktiseres i dag. Ta en hånd som denne:

♠ K 8 5 ♥ E D 9 6 4 ♦ 9 2 ♣ E 7 4

Deres makker passer. De åpner med en hjerter og makker melder en spar. Motstanderne melder bare pass. Hva sier De nå?

Hvis makker ikke hadde begynt med pass, ville den riktige meldingen være to spar. De ville ikke ha noen dårlig samvittighet for denne meldingen, den dekker faktisk hånden ganske godt, og derfor bør De også avgi den i denne situasjonen. Det er kanskje ikke lenger så godt håp om utgang, men det kan tenkes fremdeles. Dessuten er det et annet viktig poeng. Hvis De passer, gjør De det for lett for motstanderne å slippe til med to ruter eller kløver. Vest, som kanskje ikke syntes han var sterk nok til to over en etter Deres sparåpning, har all grunn til å bli modigere når han hører De passer. Så paradoksalt det enn høres ut, blir De kanskje nødt til å gå høyere opp hvis De vil ha kontrakten, om De passer enn om De nå melder.

Her er et annet eksempel. Nord passer, det samme gjør Øst, og De sitter Syd med:

♠ E D 9 7 5 ♥ K 8 4 ♦ E 9 7 ♣ D 4

De åpner med en spar, og makker melder to ruter. De har ikke stort tillegg til åpningen, men likevel bør De tøye kortene til tre ruter. Makker kan ha:

♠ kn 4 ♥ D kn 5 ♦ K D 8 6 4 ♣ K 10 3

og tre grand er temmelig opplagt. Eller han kan sitte med:

♠ kn 4 2 ♥ 9 ♦ K D 8 6 4 ♣ K kn 5 2

Her er fire spar hjemme hvis De slipper med å avgi ett trumfstikk.

♠ E K 9 8 ♥ E 8 5 ♦ D 9 7 4 ♣ 9 5

De åpner med en spar og makker melder to hjerter. Ingen grunn til å passe, tre hjerter er en bra melding.

Men selvsagt skal De ikke alltid melde, det kan være situasjoner hvor det vil lønne seg å passe. Hvis De åpner med en ruter på:

♠ 9 8 7 ♥ K 8 5 ♦ E K 8 5 ♣ D 8 4

og makker melder for eksempel to kløver, er det bare å skrike pass. De har åpnet i tredje hånd for å få pluss i kortene — ikke av noen annen grunn — og må derfor nå passe ned hurtigst mulig. Men det skal være unntagelsen og ikke regelen.

♦

Vi går over bordet til svarhånden, og der har vi en første, viktig regel:

Det at man har passet først, gir ikke anledning til å tøye andre meldinger enn de som normalt er krav til utgang.

Den andre regelen, som vi kanskje kan ta med det samme, lyder:

En hoppmelding må ikke avgis med en hånd hvor man mangler mer enn en dame for å kunne åpne.

Hvis man følger disse to reglene, blir det mening i sakene. Det at man opprinnelig har passet, gir således ikke den ringeste unnskyldning til å tøye for eksempel to over en.

♠ 9 7 5 ♥ 7 4 ♦ K D 9 7 2 ♣ K 8 5

Deres makker åpner med en hjerter, og enten De har hatt en sjanse til å melde tidligere eller ikke, er den korrekte meldingen en grand og ikke to ruter.

♠ K D 4 ♥ 8 5 3 ♦ 9 8 5 ♣ 8 6 4 2

Makker åpner med en hjerter, og den riktige meldingen er pass, enten De opprinnelig er passmelder eller ikke.

Jeg nevnte at De kan hoppmelde med en dame mindre enn De ville ha åpnet med. Denne regelen gjelder hvis det er tale om å hoppmelde i makkers farge, eller hvis De fremdeles kan holde Dem på tottrinnet. En hoppmelding i en ny, lavere farge bør faktisk bare forekomme om De har «glemt» å åpne.

♠ E D 9 8 6 ♥ K 4 ♦ D 7 5 ♣ 9 8 2

Makker åpner med en hjerter, og De kan hoppe til to spar. Hånden er faktisk verdt 12 poeng, og De ville ha åpnet hvis vi for eksempel putter inn kløverdamen.

♠ K 10 4 ♥ kn 8 3 ♦ E kn 8 5 ♣ D 8 4 3

Makker åpner med en hjerter igjen. De har 11 honnorpoeng, og bør derfor kunne hoppmelde til to grand.

♠ D 7 4 ♥ K 4 ♦ E D 9 8 6 ♣ 9 8 2

Hvis makker åpner med en hjerter, bør De denne gangen melde to ruter og ikke tre. To over en viser så pass styrke i seg selv at det ikke er noen idé å melde kraftigere.

En spesiell vanskelighet dukker opp hvis man er like i underkant av åpning og har trekortstøtte til makker.

♠ K 9 8 ♥ 8 6 ♦ E K 9 7 5 ♣ 9 7 5

De har gitt og passer, og makker melder en spar.

Hvis det ikke hadde vært anledning for Dem til å melde tidligere, ville saken vært klar. Det er bare å melde to ruter, og neste gangen støtter De i spar. Men nå kan De risikere pass på to ruter. Hva skal De gjøre?

Hvis man først aksepterer prinsippet om at åpneren skal melde hvis han i det hele tatt har anledning til det, er det ikke farlig å melde to ruter. Åpneren kan ikke passe med mindre han har en viss styrke i fargen, slik at to ruter bør kunne spilles hjem. Det kan hende man går glipp av en bedre delkontrakt i spar, og det kan jo være kostbart i en parturnering. I lagkamp spiller det imidlertid ikke så stor rolle. Men det er ikke verdt å satse alt på delkontrakter i parturneringer heller. Dessuten kan det like gjerne hende De vinner to eller tre trekk i ruter, mens det er bet i tre spar.

En annen side av saken er at det kan være avgjørende for makker å få vite om ruterfargen Deres. Han kan være sterk — det er ikke bestandig at åpneren er svak selv om han melder etter at De har passet — og da kan det være nyttig for ham å vite litt om fordelingen Deres. Makker kan sitte med:

♠ E D kn 7 4 ♥ E D 10 5 ♦ 8 ♣ D kn 4

Fire spar er hjemme, men ikke seks. Bytter vi imidlertid åpnerens ruter og kløver, slik:

♠ E D kn 7 4 ♥ E D 10 5 ♦ D kn 4 ♣ 8

blir seks spar ikke avhengig av annet enn hjerterfinessen. Hvis ikke kløver kommer ut, er kontrakten opplagt.

En nyansse som denne får man ikke fram om svarhånden skal være nødt til å hoppe til tre spar av frykt for at meldingene skal stanse for tidlig. Da blir åpneren nødt til å gjette.

Jeg tror derfor det lønner seg å melde omtrent på den samme måten enten man har passet tidligere eller ikke. En sjelden gang kan det føre galt av sted, men hvis åpneren i det hele tatt kommer igjen, det vil si hvis han ikke er så svak at han faktisk har dårlig samvittighet for å melde to ganger, får De en langt bedre utvikling ved naturlige meldinger.

Hvis De sitter med fire kort i makkers farge, blir det kanskje annerledes. Muligheten for å komme galt av sted fordi man ikke viser fordelingen, er fremdeles til stede. Men på den andre siden byr en hoppmelding nå på langt større sikkerhet fordi De vet at trumffargen er sterk nok.

♠ K 8 6 5 ♥ 8 4 ♦ E D 9 7 ♣ D 7 4

De gir og passer, og makker åpner med en spar. Nå byr to ruter på atskillig mindre fordeler enn i det tidligere eksemplet. De har bare fire kort i fargen, og dessuten er De blitt lengre i spar. Hvis makker passer på tre spar, vet De i det minste at det ikke blir bet fordi det bare er syv trumf tilsammen på de to hendene.

Det eksisterer her en kunstig variant, den såkalte «Torontokløveren», hvor svarhånden kan melde to kløver for å høre om det er en sterk eller svak åpning. Er åpningen svak, stanser man på totrinnet, men ellers fortsetter man. Selvfølgelig har denne varianten sine fordeler. Det er ingen variant som oppnår stor publikasjon idag uten at det er noe ved den. Men likevel tror jeg det er en dyrt kjøpt historie. Åpneren har ikke begrenset hånden sin, han har kanskje ikke bare tillegg, men en uhyre sterk åpning, og da har han vanskeligheter med å finne fram hvis han ikke får naturlige meldinger fra sin makker.

Dessuten byr denne varianten i det minste på to svakheter. Svarhånden får vanskeligheter hvis han sitter med en ekte kløverfarge, og åpneren får vanskeligheter med

gjenmeldingen om han sitter med en del ruter. Jeg tror derfor ikke man i det lange løp vinner på å bruke Torontokløveren.

Når det gjelder hoppmeldinger, bør man innføre den regelen at hvis åpneren i det hele tatt kommer igjen, bør meldingene fortsette til utgang.

♠ E D 9 7 5 ♥ 9 3 ◇ K 8 4 ♣ kn 7 4

Makker åpner med en hjerter. De ville selv ha åpnet hvis De hadde hatt for eksempel kløverdamen i tillegg. Siden De kan hoppe til tottrinnet, er De nå sterk nok til å melde to spar.

♠ E D 9 7 ♥ kn 9 3 ◇ K 7 4 ♣ kn 7 4

Sparfemmeren er byttet med hjerterknekten, og det gjør Dem sterk nok til to grand.

Hvis åpneren nå i det hele tatt kommer igjen med en melding, bør det fortsettes til utgang. Derfor er det ingen meldeserie som heter:

pass	1 ♥
2 ♠	3 ◇
pass	

Åpneren viser ved sin andre melding at han sitter med det lille som svarhånden mangler på åpning. Flytt en dame fra åpneren og over til hans makker, så sitter begge spillerne i paret med en åpningshånd, og det er en god regel at hvis to åpningshender møtes, bør det være utgått i kortene.

Det er dessuten ingen idé for svarhånden å fare opp som en løve og etterpå falle sammen som en skinnfell. Kan han ikke finne en ny melding om makker kommer igjen, er det bedre å la være å hoppmelde.

Derfor er det ikke noen god idé å hoppe til to spar etter makkers hjerteråpning:

♠ K D kn 10 4 ♥ 7 5 ◇ K 8 4 ♣ 9 7 2

Det er $4\frac{1}{2}$ stikk i kortene, men likevel bør en spar være nok. Kan ikke makker melde noe over en spar, er det neppe utgang, og melder han, er det anledning til å gjenta fargen. To spar vil bare skaffe makker ekstra problemer om han er sterk, uten at De har noe igjen for det.

Vi får et spesielt problem om åpneren gjentar sin egen farge.

pass	1 ♥
2 ♠	3 ♥
?	

Er tre hjerter krav eller ikke? Ja, herom strides de lærde. Engelskmennene holder det for absolutt sign off, mens amerikanerne mener det er en kravmelding. Selvsagt er det en god del som taler for begge disse oppfatningene, det er desiderte toppspillere og teoretiske eksperter som står bak begge påstandene. Men jeg tror faktisk det lønner seg å gå inn for amerikansk oppfatning i denne situasjonen. Engelskmennene bryter her den gode regelen om at det foreligger en kravsituasjon når åpneren i det hele tatt kommer igjen etter hans makkers hoppmelding, og jeg tror ikke de har nok igjen for denne unntagelsen. De kan enkelte ganger komme i en bedre delkontrakt, det er det hele.

Jeg tror derfor det lønner seg å forme regelen uten unntagelser for dette tilfellet.

Siden sist

Forts. fra side 2

Øst hoppet til tre spar, og så fant jeg sjansen — tre grand. Vest doblet, og jeg hadde nerver til å la kontrakten stå. Kampen var jo tapt likevel, hvis ikke noe skjedde. Men det skjedde. Vest åpnet med spar, Øst la damen og jeg tok esset. Så kom kløverkongen, og Vest stakk øyeblikkelig. Hadde han ventet en runde, ville han jo sett den truende faren og kanskje tenkt seg godt om, men det gjorde han ikke. Mer spar, og ti stikk var et faktum. Det spillet dro godt, fordi lagkameratene hadde spilt fire spar og vunnet fem trekk.

«Husker du dette da?» sa stemmen inne i meg videre:

<p>♠ K 5 ♥ 9 2 ♦ 10 8 7 ♣ E K D kn 10 7</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ D kn 10 ♥ E kn ♦ K D ♣ 9 6 5 4 3 2</p>
	N										
V		Ø									
	S										
<p>♠ E 9 8 3 ♥ K D 10 7 6 ♦ E kn 4 2 ♣ —</p>											
	<p>♠ 7 6 4 2 ♥ 8 5 4 3 ♦ 9 6 5 2 ♣ 8</p>										

Egentlig har jeg ikke lyst til å «huske» dette spillet, fordi det minner meg ubehagelig om det gamle slagordet om at de dumme bondene får de største potetene. Hva det var som gikk av meg, husker jeg ikke, jeg fikk i allfall lyst på å åpne med en kløver (etter Vienna) som Syd. I faresonen, til og med. Vest doblet, og ingen hadde noe å innvende. Desperat prøvde jeg etter tur alle fargene nedenfra, men det samme skjedde, doubling fra Vest og pass fra de øvrige herrene.

Jeg hadde allerede forsonet meg med noe mellom ett og to tusen i betér, da makker grep inn med en grand. Doubling igjen, og nå hadde jeg jo ikke mer jeg skulle ha sagt.

Kløver fire kom ut, og min åter blokkerte, slik at ikke makker kunne slippe billig med en bet. Men han hadde sterke nerver, han lot kløver åtte beholde sticket, og trakk spar to. Vest, som ikke ante noe om den katastrofen som lurte like rundt hjørnet, la liten, og makker gikk opp med kongen. Så la han fem kløverstikk på bordet og overlot generøst resten til motparten. Pluss 180, mens lagkameratene våre ikke hadde noen vanskeligheter med fire hjerter sin vei.

«Men husker du dette da?» fortsatte stemmen inne i meg. Om jeg gjorde. Mitt livs eventyr ved bridgebordet. Eller retttere makkers. Han avga en frekk bløffmelding og fikk narret en eneste spiller nemlig meg. Og så ble resultatet alle tiders topp!

Se øverst n. spalte.

Med alle i sonen fant makker i Syd på å åpne med en ruter, og Vest meldte en hjerter. Jeg satt Nord, og syntes faktisk allerede dette luktet svidd. Jeg hadde om-

<p>♠ D 4 ♥ D kn 10 9 2 ♦ K 6 ♣ K kn 5 3</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 100px; height: 100px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ E K kn 8 ♥ 5 ♦ E D kn 10 ♣ E 7 6 4</p> <p>♠ 7 6 5 2 ♥ E 7 4 ♦ 8 7 4 2 ♣ 10 9</p>
	N										
V		Ø									
	S										
	<p>♠ 10 9 3 ♥ K 8 6 3 ♦ 9 5 3 ♣ D 8 2</p>										

trent halvparten av hele honnørstyrken og i det minste brorparten av essene, og to mann hadde meldt foran meg. Begge i faresonen! Forsiktigvis sa jeg bare en spar (vi meldte slik den gangen), og regnet med at hvis makker hadde bløffet, ville han passe. Hva det var som stakk ham, vet jeg ikke, men han mumlet etterpå noe om å fore bløffen ett skritt videre. Derfor kom en grand fra ham, og nå syntes jeg det var på tide å komme med storsleggen — fire kløver. Det kom fire ruter fra makker, og det måtte være noe toys. Spar måtte jo være den foreløpige trumfargen, og da ville det negative svaret hos makker være fire spar og ikke fire ruter.

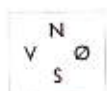
Jeg var ikke blitt stort klokere. Men makker hadde en gang i mellom avgitt såkalte halvpsykiske åpningsmeldinger med noe slikt som kongen femte i trumf og en konge ved siden, og hvis det var kløverkongen, var det jo en bra sjanse. «Seks ruter», sa jeg. I det samme så jeg opp på makker, og så at han sank sammen i fortvilelse.

Vest oppfattet nok også svaret på spørremeldingen negativt, for han startet øyeblikkelig med kløver. Det ga makker sjansen. Utspillet fikk løpe hjem til damen. Så kom spar ti, som fikk løpe og holdt. Ruter tre ble knepet med tieren, og holdt også. Makker prøvde å komme hjem på hjerter, men Øst dukket opp med esset og spilte kløver. Nå nyttet det jo ikke å komme hjem for å spille fra egen hånd, så det måtte spilles på høykant. Ruteresset, og kongen falt. Sparesset, og damen falt. De to siste sparene ga avkast for Syds siste kløver, og så kom kløver fra bordet. Øst hadde ruter åtte, men Syd hadde nieren. Bordets siste kløver forsvant på hjerterkongen, og så var det bare stående trumf igjen.

SPILLEPRØVER

Dette er spilleprøver av en kvalitet som en rutinert spiller bør kunne ta ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv og se hvilket resultat De kommer til, for De leser vår kommentar på side 16.

- I. ♠ 6 5 2
♥ 10 7 4
♦ E K
♣ K D 10 7 3

- ♠ E D kn 7 4
♥ K D kn
♦ 8 5
♣ kn 6 2

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med ruter to. Hvordan bør Syd spille?

Vi tar med enda en variant idet vi endrer utspillet. Hvis Vest begynner med kløver åtte, Øst stikker med esset og gir kløver ni tilbake og Øst legger kløver fem, hvordan bør Syd da spille?

- II. ♠ K D 8
♥ 7 6 4
♦ D kn
♣ K kn 10 8 2

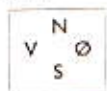

- ♠ 9 7 6 5 4 3 2
♥ E kn
♦ 7
♣ E D 5

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten, og Vest åpner med hjerterkongen. Syd tar sticket og spiller spar. Vest følger med tieren, bordet tar damen, og Øst viser renons.

Hvordan bør Syd fortsette?

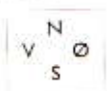
- III. ♠ K D kn 5
♥ 8 7 2
♦ E 9 6
♣ 8 5 3

- ♠ 10 7
♥ K D kn 9 5 3
♦ 5 4
♣ E K 2

Syd spiller fire hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med kløver dame. Hvordan bør Syd spille?

- IV. ♠ D 8 6 5 4 2
♥ —
♦ E K D 3
♣ E K D

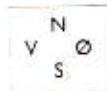

- ♠ —
♥ E K D kn 10
♦ 10 2
♣ 10 6 5 4 3 2

Syd spiller seks hjerter uten meldinger fra motparten. Noen særlig god kontrakt er det selvfølgelig ikke, all den tid syv kløver er hjemme om fargen ikke sitter 4-0 hos motstanderne, men nå gjelder det å få hjem seks hjerter.

Vest begynner med spar knekt, Øst setter i esset. Hvordan bør Syd spille?

- V. ♠ K 8 4
♥ 10 4
♦ kn 9 8 7 4
♣ K 10 8

- ♠ E D 7 2
♥ E K kn 7 4 3
♦ —
♣ E 4 2

Syd spiller seks hjerter, Øst har vært inne med en ruter melding underveis. Vest begynner med ruter damen. Hvordan bør Syd spille?

Forts. nederst n. side.

Svinghender i lagkamp

Egil Wang

Det har vært sagt atskillige ganger, men det skader visst ikke å gjenta det, at kunsten i en lagkamp er å sove på de riktige stedene. Vår hjerne har sine svakheter, den klarer sjelden å gjennomføre en hel aftens bridge uten at det blir feil en gang i blant. Enkelte ganger små feil og andre ganger store, men feil blir det praktisk talt alltid.

I en parturering er det vel riktig å si at den som gjør færrest feil, vinner turneringen. Men ikke i en lagkamp. Det kan illustreres med et ganske enkelt eksempel: I en parturering gir De ved en feil motstanderne ett ekstra stikk i en kontrakt på to spar. Det betyr bare 30 poeng, men det betyr også ofte en ren bunn. I neste spill går De bet i en seks spar, som De burde ha vunnet. Det gir 1 030 eller 1 530 tapte poeng, men det gir likevel ikke mer enn en bunn det heller — De får altså like meget, eller like lite om De vil, for disse to spillene.

I en lagkamp er det en voldsom forskjell. Den første feilen kan ikke koste mer enn ett matchpoeng, mens den siste koster åtte eller ti, avhengig av faresonen. Og nå begynner De kanskje å forstå hva jeg mente med den innledende setningen. Det er ikke så farlig om De i en lagkamp gjør

en feil som bare gir motparten ett overstikk, men atskillig verre om De gir bort kontrakten. Spesielt hvis det er en slem det dreier seg om. Atskillige lagkamper er tapt fordi en spiller sov i de gale øyeblikkene, og derfor pådro laget et poengtap som det skulle mange spill til for å ta igjen.

Derfor bør det være en gylden regel at man i en lagkamp sørger for å være ekstra klar i hjernen når motstanderne spiller en høy kontrakt man har sjansen til å bete. Jeg husker for en kort tid siden en trumfarge fordelt slik:

Vest spilte seks spar, og tapte ikke trumfstikk. Hvorfor? Nord hadde gjort en feil i det forrige spillet, og Syd var så opptatt med å bruke seg at han glemte å dekke da sparknekten kom fra bordet. Ti nye matchpoeng tapt, og tapt kamp, viste det seg etterpå.

Her er et spill av noenlunde samme typen:

VI.

♠ E 7 3 2
 ♥ E 7 4
 ♦ K 4 2
 ♣ E 4 3

♠ K 6 4
 ♥ K 6 2
 ♦ E kn 7 4
 ♣ K 6 5

♠ E kn 9 7
 ♥ 6 2
 ♦ E 9 6 4
 ♣ K 10 2

♠ 5		♠ 4 2			
♥ K D 9 5 4	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♥ kn 10 8 7 3
N					
V Ø					
S					
♦ D kn 10 8		♦ 7 3			
♣ D 6 3		♣ kn 9 7 5			

♠ K D 10 8 6 3
 ♥ E
 ♦ K 5 2
 ♣ E 8 4

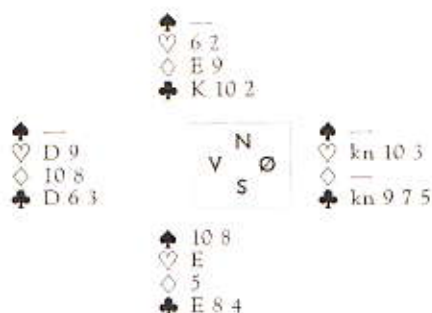
Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerter knekt, og Øst stikker over med damen. Hvordan bør Øst spille?

Begge sydspillerne var havnet i seks spar, en kontrakt som det vel neppe er noe å si på. Bytt bare om en anelse på Nord's eller Syds fordeling, så er kontrakten opplagt, og

selv med den foreliggende fordelingen er det muligheter.

Den første sydspilleren fikk hjerter ut. Han tok esset, trumfet ut og ga bort et ruterstikk. Hjerter kom tilbake, og Syd stjal. Deretter tok han esset og kongen i kløver, og trumfet ut. Til slutt ville han få opp en skvis hvis Vest satt med fire ruter og begge de manglende honnørene i kløver, eller eventuelt en skvis mot Øst hvis han hadde fire ruter og D-kn-9 eller fem kort i kløver. Men som De ser, nyttet ingen ting av dette.

Syds overraskelse var stor og ubehagelig da det viste seg at hans motstander på samme plassen ved det andre bordet hadde fått hjem slemmen sin. Der var ruterdamen kommet ut. Syd hadde lasjert, og neste ruter var blitt stukket med kongen på egen hånd. Deretter var det kommet fire ganger trumf, og stillingen var:

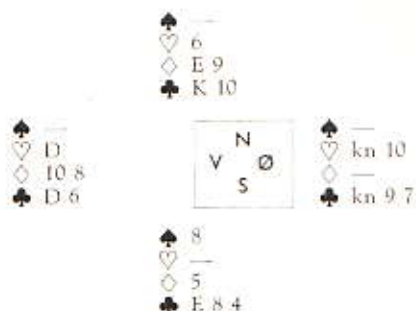

Vest hadde signalisert hjerterdamen ved å kaste kongen, og Øst hadde deretter gitt styrke i hjerter. Selvfølgelig hadde også Øst tidligere gitt dobbeltonkast i ruter. (Dette har ikke noe med de moderne fordelingskastene å gjøre, det er noe som enhver «gummeldags» spiller greier vel så godt).

På den neste sparen oppga Vest hjerterholdet, og dermed var det skjedd. Bordet la kløver, så fulgte hjerteresset og en ny trumf, og Vest måtte oppgi kløverne også. Bordet la ruter ni, hvorefter fulgte ruteresset, og Øst var skvist i hjerter og kløver.

En analyse av spillet viser at Vest må oppgi kløverne i posisjonen ovenfor, og tviholde på hjerter- og ruterholdet. Syd legger vel likevel kløver på bordet, og fortsetter med hjerteresset og den siste trumfen

sin. Vest kan nå trygt legge en kløver til. Stillingen for dette sticket er følgende:

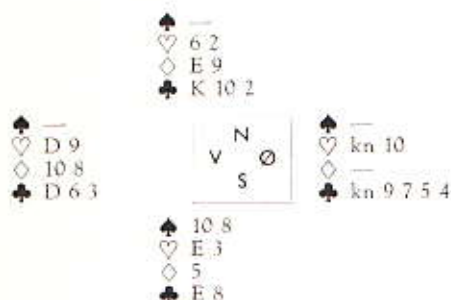

Nå er Syd hjelpeløs. Velger han å spille to ganger kløver før den siste spaten, kan Vest etterpå oppgi hjerterdamen — idet kløverfargen ikke lenger kan brukes som dobbelt-trussel. Og hvis Syd spiller sparen sin tidligere, kan Vest rolig legge en kløver til.

Vest fikk kritikk av lagkameratene sine etterpå, og fortjente den. Det var 10 matchpoeng som sto på spill, og det viste seg etterpå at disse 10 matchpoengene avgjorde kampen, det ble tap med 8 poeng i stedet for uavgjort i overkant. Vest visste at 10 matchpoeng sto på spill, all den tid motstanderne hadde meldt en sekser i faresonen, og da burde han vært våken med hjernen i høyeste beredskap. En fullstendig analyse av spillet, som han kunne ha klart på noen få minutter, ville ha fortalt ham at kløverne ikke var viktige, men at de to hjerterne hans var uhyre verdifulle begge to. I en parturering med 15 minutter på to spill ville det kanskje ikke vært så meget å si på at han feilet, men i en lagkamp hvor man har tid til å konsentrere seg — i det minste en gang i blant — må man gjøre det når man forstår at det er mange poeng å risikere.

Selvsagt kunne kortene sitte annerledes, men ikke så meget. Vest kan lese Syd til seks spar og tre ruter, og han bør vel kunne regne med essene i de to andre fargene hvis ikke beten skal være sikker. Videre kan Syd umulig ha tre hjerter, all den tid Øst har fortalt han kan stanse fargen. Følgelig blir det bare spørsmål om to fordelinger i hjerter og kløver, hjerteresset singel eller dobbel.

Hvis Syd har to hjerter, vil stillingen når Vest skal kaste i syvende stikk være følgende:

Og nå kan Syd vinne hva Vest legger på spar ti. Legger han en hjerter, legger bordet hjerter to. Det følger ruter til esset og hjerter til esset, og dermed har Vest ruter-tieren og tre kløver igjen. Når Syd nå spiller sin siste trumf, må Vest legge kløver, bordet har nå ikke mer bruk for ruter ni, og Øst er skvist i hjerter og kløver.

Bedre går det ikke om Vest legger kløver. Syd fortsetter med kongen og esset i kløver, og spiller deretter sin siste spar. Vest må legge hjerter og bordet legger ruter. Så kommer ruter til esset, og Øst er fremdeles skvist, i en litt annen posisjon.

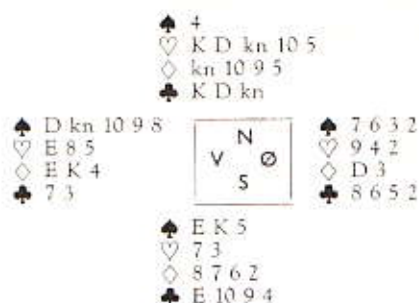
Vest skal derfor se at sjansen ligger i at Syd har hjerteresset singel, da er det uhyre viktig at han selv holder ruter og hjerter, og lar makker konsentrere seg om kløverne.

Dette ville ha reddet dagen denne gangen, idet Syd virkelig hadde hjerteresset singel. Men hvis han hadde hatt det dobbel, kunne Vest likevel ha betet, men da bare på et tidligere tidspunkt. Vest fikk beholde ruterdamen i det første sticket, og hvis han nå hadde skiftet til hjerterkongen, ville han vært sikker på bet, så sant bet var mulig.

Og nå kommer vi til et viktig poeng. I det forrige spillet hadde Vest prestert en meget elegant manøver, som holdt motparten nede på ni stikk i en kontrakt på tre grand. Kortene var:

Se øverst n. spalte.

Syd spilte tre grand etter at han selv hadde åpnet med en kløver, og Vest begynte med spardamen, som Syd tok med

kongen. Han fortsatte med hjerter, og Vest kom inn på esset. Nå satte han seg til å tenke. Meldingene tydet på at Syd helt sikkert hadde de to manglende essene, og da kunne ni stikk ikke hindres. Det ville til og med kanskje bli ti stikk om ikke makker hadde ruterdamen. Etter disse refleksjonene spilte Vest ruter fire, og fikk sin pene belønning fordi Øst bedømte situasjonen og ga ruter tilbake.

Pent spilt av Vest, ikke tvil om det. Men spørsmålet er hvor meget han konsentrerte seg for å tjene det ene matchpoenget han vant. Ville hjernen hans vært klarere i det neste spillet, hvis han etter å ha sett at tre grand ikke kan betes med mindre makker tross alt kan varte opp med et ess, hadde spilt sparknekten og faktisk latt motparten ta det de kan få?

I en parturering ville Vests forsvar vært prisverdig, men jeg er ikke sikker på det er det i en lagkamp. En kamp på mellom 32 er 40 spill er en virkelig prøve, det skal god hjernekondisjon til for å gjennomføre den, særlig når kampen som for de fleste av oss, kommer på toppen av en vanlig arbeidsdag. Og da gjelder det faktisk å ha hjernen i orden på de riktige stedene og spare den der hvor det ikke er så meget som står på spill. Ta de stikkene du snubler over når det bare er tale om overstikk, og hold hjernen klar når det er noe som gjelder — det er ingen dum taktikk i lagkamp.

Jeg kan supplere med dette spillet, som jeg nettopp så forleden dag:

Se øverst n. side.

Også dette spillet avgjorde en kamp. Ved det første bordet spilte Syd seks spar og fikk hjerter ut. Bordet stakk, det fulgte

♠ —	<table style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ kn 10 8 2
N						
V						
S						
Ø						
♥ D kn 10 9		♥ 8 7 5 3				
♦ 10 8 5 4		♦ kn 6 2				
♣ K, kn 10 9 2		♣ D 3				
♠ 7 5		♠ E K D 9 6 4 3				
♥ E K 6 2		♥ 4				
♦ E K D		♦ 9 7 3				
♣ E 8 7 4		♣ 6 5				

en spar til esset, og da fordelingen viste seg, la Syd opp og forlangte tolv stikk.

Ved det andre bordet kom Syd helt opp i syv spar, en kontrakt som vel er bedre når man ser kortene. Men denne sydspilleren odela fort sjansen sin etter hjerter ut. Bordet stakk, og det kom spar i det andre stikket her også. Men dermed var Syd ferdig, han manglet den ene, avgjørende inkomsten til å få trumfproduksjonen i stand.

Litt omtanke ville fortalt Syd følgende: «Jeg er i en bra kontrakt, som bare kan drepes om sparfargen sitter 4—0. Gjør den det, må det trumfproduksjon til. Følgelig bør en hjerter stjeles hjem i det andre stikket. Siden er det fire inkomster til på bordet, To av dem brukes til stjeling, den tredje til å spille spar igjennom den ene gangen, og den fjerde til å komme inn på bordet i det ellefte stikket.» Dermed ville alt vært over.

Selvfølgelig er 4—0-fordeling av sparfargen en sjelden historie, men det forekommer, og i det minste langt oftere enn 7—1-fordeling av hjerterne, den eneste faren ved å stjele hjerter i stikk nummer to. Og Syd måtte fort kunne regne seg til at om Øst virkelig hadde fire spar, var det mange poeng som sto på spill. I det aktuelle tilfellet var det 14 poeng, enda Syd ikke var i faresonen. Hadde motstanderne også meldt syveren, ville det bare vært 10 poeng som sto på spill, men det er mye det også.

Da resultatet ble gjort opp, viste det seg at Syds lag tapte med 8 poeng. Det ville vært seier med 6 om han hadde stjålet hjerter i det andre stikket.

Løsning på spilleprøver.

I a)

De har et perfekt safety play i spar. De stikker med ruteresset og innkasserer sparesset. Hvis begge følger med små trumf, går De inn på bordet igjen på den andre ruterhonnøren, og trekker spar en gang til. Derved garderer De Dem mot fire spar hos Øst. De har en taper i hjerter og en i kløver, og må manøvrere slik at det bare blir en taper i spar.

I b)

Det er stor fare for en kløverstjeling, og det mest nærliggende er å ta spar ess og dame for å få ut så mange trumf som mulig for motparten slipper inn. Men denne spille-måten fører bare fram hvis den som bare har to kløver, heller ikke har mer enn to spar. Så sant ikke hjerteresset og sparkongen sitter sammen, er det bra med kommunikasjoner hos motstanderne om det er den som er renons i kløver, som kommer inn på sparkongen.

Det er derfor en bedre vei å gå inn på bordet på ruterkongen og ta spartinessen. Nå har De faktisk femti prosents sjanse til å vinne, noe De ikke har hvis De tar sparesset og en spar til.

II.

Da spillet forekom, klarte Syd å spille seg i bet. Kontrakten ser opplagt ut, men det er en fare hvis De går hjem på kløver for å spille spar mot bordet en gang til, nemlig om Vest har singleton i fargen. Han stikker øyeblikkelig opp med esset og spiller ruter til makker (som vel har enten esset eller kongen, Vest har vist sparesset og kongen og damen i hjerter, og har ikke blandet seg inn i meldingene). Kløverretur fra Øst gir stjeling, og dermed er beten der.

Når trumfsitsen viser seg, er det om motstanderne ikke får i stand noen stjeling, bare tre tapere. Det gjelder derfor å spille sikrest mulig for å hindre en slik stjeling, og det skjer ved å spille ruter fra bordet i det tredje stikket. Selv om Vest nå spiller kløver tilbake, har han ingen ting å sette sin makker inn på når han får for sparesset.

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

III.

Det må øyeblikkelig angripes i spar. Hvis De bare trekker trumf en eneste gang, er De ferdig med mindre trumfen sitter 2—2, idet De ikke får hentet sparstikkene på bordet om spareset blir holdt.

Vi tenker oss De spiller spar ti og lar den løpe i det andre stikket. De får beholde stikket, og må spille en ny spar. En eller annen motspiller kommer inn og gir ruter tilbake, og esset Deres går. Nå er bordet uten flere inkomster, og De må derfor spille spar og kaste en ruter på egen hånd. Hvis dette går bra, spiller De nok en spar og kaster kløvertaperen også. Dette er temmelig viktig, fordi De ellers går bet om hjerterne sitter 4—0. Ved å spille den siste sparen, tvinger De faktisk motstanderne til å stjele kløvertaperen Deres.

IV.

Sjansen til å vinne er selvsagt ikke stor, idet det er dårlig med inkomster til Syds hånd etter at trumfen er trukket ut. Det

eksisterer imidlertid en sjanse, nemlig at trumfen sitter 4—4, at Øst spares er en singleton, og at han har ruterknekten.

De stjeler utspillet og trumfer ut, idet De kaster esset, kongen og damen i ruter på bordet. Deretter følger tre ganger kløver, og så kommer ruter fra bordet. Hvis kortene sitter som De håper, vil Øst bare ha ruter igjen, og De er nødt til å komme inn til de stående kløverne.

V.

Vest må få beholde ruterdamen, idet De selv legger en kløver. Deretter følger hjerteresset, en spar til kongen, og så kommer hjerterfinessen, som er nødt til å holde. Går dette bra, trekker De alle trumfene, og før den siste er spilt, er stillingen:

♠ 8 4										
♥ —										
♦ kn										
♣ K 10 8										
	<table style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
♠ E D 7										
♥ 3										
♦ —										
♣ E 4										

Nå følger hjerter tre og bordet legger spar fire. Dermed er skvisen der hvis den samme motstanderen sitter med fire spar og enten damen og knekten i kløver, eller esset og kongen i ruter. Og hvis sparene sitter rundt, er seks trekk der av seg selv.

I praksis fortsetter De med esset og kongen i kløver, og holder øye med de fire nevnte honnørene (damen og knekten i kløver, esset og kongen i ruter). Hvis hverken ruter knekt eller kløver ti er godspilt, er det bare å spille tre ganger spar. Hvis ikke spar syv er etablert etter denne spillemåten, er det ingen ting som nytter.

Grunnen til at De må la Vest beholde det første stikket for ruterdamen, er at De ellers ikke har noen sjanse til å få gitt fra Dem noe stikk for å bringe skvisbatteriet i stilling. Motparten må få stikket sitt i ruter, i spar eller kløver mister De skvis-truselen hvis De skal gi fra Dem stikk der, og senere har De ingen inkomst til bordet

Forts. side 20.

EKSPERT KLUBBEN

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ E K 6 4 ♥ E kn 5 2 ♦ K D 7 ♣ K 6

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	pass	2 ♣
D	pass	2 ♠	3 ♣
?			

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ K D 8 6 2 ♥ E kn 9 7 3 ♦ K 9 ♣ 7

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	pass	3 ♠	pass
3 gr.	pass	!	

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ D 5 ♥ E kn 6 2 ♦ 9 7 6 4 ♣ K kn 8

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
3 ♦	4 ♠	pass	?

Oppgave nr. 4.

Svd har:

♠ D 5 4 ♥ K D 3 ♦ E D 5 2 ♣ E D 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♠	pass
2 gr.	pass	4 gr.	pass
?			

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ E K kn 9 6 4 ♥ 8 6 ♦ 4 ♣ K 8 7 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♦	2 ♠	3 ♦
3 ♥	4 ♦	!	

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ 5 3 ♥ K 10 8 2 ♦ E 7 4 ♣ E kn 10 5

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	1 ♠
!			

Løsning til oppgavene i nr. 1.

Løsning til oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ 7 5 4 3 ♥ 9 7 5 4 3 ♦ K D 2 ♣ 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	!	

To hjøtter — 10 poeng. Fire hjøtter — 10 poeng.

Vi var dessverre litt uheldige med denne oppgaven, det kom andre kort inn i magasinet enn vi hadde tenkt oss. Siden det er vanskelig å skille mellom to og fire hjøtter, får begge meldingene 10 poeng.

Løsning til oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ 9 5 ♥ E kn 5 3 ♦ K 7 ♣ E D kn 7 6

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♣	pass
!			

To hjøtter — 10 poeng. Tre kløver — 8 poeng. Pass — 5 poeng.

Det er neppe utgang i kortene når ikke makker har kunnet melde mer enn to kløver, men det er et annet, viktig poeng, og det er hva motstanderne kommer til å gjøre hvis De passer. Det er slett ikke utenkelig at motstanderne har et par trekk i spar i kortene, og hvis De passer ut, gjør De det lettere for motstanderne å slenge inn en melding.

Hvis De først skal melde, er to hjøtter en bedre melding enn tre kløver, fordi De gir bedre beskjed om fordelingen Deres. Dessuten kan det hende hjøtter er en bedre kontrakt enn kløver, hvis makker har fire små kort i fargen.

Tre kløver har imidlertid også sine fordeler, ellers ville meldingen ikke fått så meget som 8 poeng. En av fordelene er at den gjør det umulig for Vest å melde to spar.

Løsning til oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ E K D ♥ 10 6 ♦ E K D 5 4 ♣ 7 6 4

Øst—Vest er i faresonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	2 ♣	2 ♥	pass
!			

Tre spar — 10 poeng. To spar — 9 poeng. Tre kløver — 8 poeng. Fire ruter — 6 poeng. Tre ruter — 4 poeng.

Det bør være utgang i kortene etter at makker har meldt to hjøtter etter Deres ruteråpning, og den beste måten å fortelle om dette på, er å melde tre spar, en melding makker umulig kan passe på. De håper selvsagt han har kløverhold og kan melde

Løsningene sendes som vanlig Rolf Bøe, Gaute-
rad, Tønsberg, innen 14 dager etter at De har
mottatt magasinet.

tre grand, men hvis han skulle melde fire spar eller fire hjerter, er De ikke det minste redd for det. Hvis makker melder fire spar, bør han ha fire kort i fargen, og hvis han bare har en dobbelton i kløver, skulle det la seg gjøre å vinne kontrakten om ikke trumfen sitter alt for skjævt.

Skulle makker bli slem-minded etter meldingen Deres, er det ikke farlig. Honorstyrken Deres gir full dekning.

Tre ruter er for svakt. Fire ruter er en bedre melding, men vi liker den ikke fordi trumfargen er for svak. Det bør være minst en sekskortfarge for å melde slik. Derimot er vi mer begeistret for tre kløver, en melding som ville fått flere poeng hvis det ikke hadde vært tre små kort i fargen. Med en dobbelton eller en singelton ville tre kløver faktisk vært den beste meldingen, nå er den litt farlig fordi den på en måte indikerer sterkere trumfstøtte.

Løsning til oppgave nr. 4.

Syd har:
 ♠ K 10 8 6 4 ♥ K 8 ♦ 5 ♣ E K D kn 10
 Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:
 Syd Vest Nord Øst
 1 ♠ 2 ♦ D pass

Tre kløver — 10 poeng. Tre ruter — 9 poeng. Pass — 6 poeng. Fire kløver — 5 poeng. Tre grand — 4 poeng. To grand — 3 poeng.

Vi synes faktisk best om tre ruter denne gangen. Når man tar ut makkers straffedobling, er det av to forskjellige grunner. Enten at man tror doblingen går hjem, eller man tror det er en bedre kontrakt i kortene i den egne veien. Denne gangen bør det siste være tilfelle. Det er neppe fare for at motstanderne kan vinne kontrakten sin, selv om De har en singelton i trumf. Honorstyrken garanterer for det. Men siden makker må ha en del spredt styrke når han dobler og ikke bare trumfstyrke, bør det kunne spilles hjem en utgang hos Dem og makker. Fare-sonen tatt i betraktning bør dette være avgjørende.

Resultatene for de beste i nr. 1.

- 1. premie: Ivar Tangen, Steinkjer .. 58 poeng
- 2. premie: Svein Svendsen, Bardufoss 56 poeng

De beste av de øvrige hadde:

- Odd Masvik, Finnsnes 55 poeng
- Bjørn Egil Danielsen, Jorpeland . 54 poeng
- Ernst Lyngtu, Laksevåg 53 poeng
- Birger Hagen, Storsjøen 52 poeng
- Arnfinn Borgemyr, Tveit 52 poeng
- Helge Myhre, Finnsnes 51 poeng
- R. Dick Henriksen, Oslo 50 poeng
- Leiv Schwingel, Oslo 47 poeng
- Sigrid Huun, Oslo 46 poeng
- P. O. Moe, Namsos 46 poeng
- Trygve Nilsen, Oslo 46 poeng

For oppgavene i nr. 10 skal Ivar Tangen, Steinkjer og Sigrid Huun, Oslo begge ha 52 poeng.

De får neppe fire betet på motparten når De har en singel trumf.

Tre ruter er kanskje en tanke farlig fordi det kan være kort hos makker som gjør en utgang umulig å få hjem, men du verden hva meldingen gir av muligheter. Hvis makker kommer igjen med tre hjerter — det mest sannsynlige alternativet — følger De opp med tre spar, som må bety: «Ikke hjerter, makker.» Når De likevel har meldt tre ruter i stedet for to eller tre spar, må makker forstå at De har minst to farger. Når det ikke er ruter og ikke hjerter, må nødvendigvis kløver være den andre fargen. På denne måten får De vist begge fargene pluss en sterk hånd, og likevel blir det anledning til å spille tre grand, hvis det skulle være den beste meldingen for de to hender.

Løsning til oppgave nr. 5.

Syd har:
 ♠ E D 8 6 5 ♥ E K ♦ E K 9 4 ♣ E 7
 Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:
 Øst Vest Nord Nord
 1 ♥ 2 ♥ pass 2 ♠
 pass ?

Tre ruter — 10 poeng. Tre spar — 8 poeng. Fire spar — 8 poeng. Fem spar — 6 poeng. Fire kløver eller ruter — 2 poeng.

De må ikke glemme at makkers melding er tvungen. Hvis han sitter med fire hjerter og tre kort i hver av de øvrige fargene, kan han til og med ha:

♠ 7 4 2 ♥ 9 7 5 3 ♦ 8 6 2 ♣ 9 5 4

og nå er selv fire spar en vanskelig affære. Så pessemistisk behøver man imidlertid selvfølgelig være, utgangen bør i alle tilfelle meldes. Men det er litt av et gjettverk å gå videre mot slem på eget initiativ, det er slett ikke sikkert kortene tåler femtrinnet.

Derfor bør De gå inn for å vise kortene best mulig til makker, og da er tre ruter den beste meldingen. Siden støtter De i spar, og makker bør nå forstå at sidestykke i ruter er mer velkomment enn sidestykke i andre farger.

Kanskje vi er pessimister, kanskje man i alle tilfelle bør presse kortene opp til femtrinnet. Men selv da er tre ruter den beste meldingen, hvis De i neste omgang følger opp med fem spar, har De fortalt hele historien: Det er et spørsmål som ikke er aktuelt her, det får derfor være gjenstand for en senere skål.

De som har gått inn for kraftigere meldinger, bør huske på at man trenger 25 poeng for å kreve til utgang. Hånden er verdt 26, kanskje 27 med spar som trumf, men likevel er det langt til slem om makker er blank.

Løsning til oppgave nr. 6.

Syd har:
 ♠ E K kn 6 2 ♥ 10 9 6 ♦ E kn 3 ♣ D 2
 Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:
 Nord Øst Syd Vest
 1 ♥ 3 ♠ 3 ♠ pass
 4 ♦ pass ?

Fem hjerter — 10 poeng. Fire hjerter — 9 poeng. Makkers gjenmelding er tvungen, fordi De krever med tre spar. Han behøver derfor ikke ha noe særlig

tilleggsstyrke, men på den andre siden kan De trygt plasere ham på minst fem hjerter. Med fire hjerter og fire ruter bør han kunne finne en annen melding.

Spørsmålet blir derfor om De skal melde fire eller fem hjerter. De har ikke stort mer enn det kreves for å melde utgangen, men vi synes den gode tilpasningen i ruter er et ekstra aktivum som gjør at De kan forsøke en invitt til slem. Det må imidlertid ikke bli annet enn fem hjerter, selv om makker varter opp med alle de manglende essene, kan det ikke fortelle om stemmen er der eller ikke. Derfor kan fire grand ikke få poeng. Makker kan godt mangle et ess og stemmen kan være sikker, og han kan ha begge de manglende essene og det lar seg likevel ikke gjøre å vinne mer enn fem trekk.

Opgaven roper svakheten ved slenteknikken hos en rekke norske spillere. De kan ikke tenke seg å melde en slem uten å spørre, mens det mange ganger faktisk er bedre å invitere og deretter la makker ta avgjørelsen. Denne situasjonen er typisk, og derfor kan vi ikke gi fire grand ett eneste poeng.

Løsning på spilleprøver.

Forts. fra side 17.
som kan nyttes til å gi motstanderne ruterstikket.

VI.

De kan la Øst beholde hjerterdamen for å se hva som skjer. Hvis han skifter til spar, kan De prøve å etablere et stikk i denne fargen. Men den største sjansen til å vinne et ekstra stikk ligger i ruter, og De må kanskje slippe motstanderne inn en gang for å vinne dette niende stikket. Derfor gjelder det å ha stopperne i orden.

Hvis det for eksempel kommer hjerter tilbake, stikker De på egen hånd, og så kommer ruterne. Her skal De spille esset først! Deretter følger en ruter til kongen, og så spiller De bordets siste ruter.

Fordelen ved å spille slik er at De vinner kontrakten om Vest har damen annen i

ruter, mens De går bet om De forsøker finessen, og fargen ikke tilfeldigvis sitter 3—3. Om Øst har ruterdamen fjerde, får han stikk for damen tredje gangen, men De har spart knekten til fjerde runde. Har Øst damen tredje, får han et ruterstikk han ellers ikke ville ha vunnet, men De får kontrakten.

Ved å ta ruterfinessen vinner De om Øst har ruterdamen, og dessuten om Vest har damen tredje. Ved å spille som anført, vinner De fremdeles under alle disse omstendigheter, og dessuten hvis Vest har damen annen.

Forbundets årsberetning

Av forbundets årsberetning fremgår at det nå er 555 bridgeklubber med 14 149 medlemmer mot i fjor 550 klubber og 13 931 medlemmer, altså en svak økning i både klubb- og medlemsantallet. Den største økningen er det i Troms og Ofoten, Møre og Romsdal, og i Glåmdal krets. Troms og Ofoten krets er nå rykket opp til å bli den tredje største i landet med 24 klubber og 632 medlemmer.

Det blir ikke arrangert noe Europamesterskap i år. Derimot spilles en bridgeolympiade i Turin, men Norge er ikke med fordi det kolliderer med finalen i Norgesmeesterskapet for klubber. I stedet søker man å arrangere kamper mot sterke internasjonale lag.

Før øvrig beklager forbundsstyret seg over sen inngang av kontigenten. Det er oppført kr. 4 000,— i restanser mot 1 000,— i fjor. (I fjor gikk det inn kr. 1 280,—, altså en del mer enn beregnet, så man regner med å få inn alt også i år).

Regnskapet har et overskudd på litt over 3 000 kroner, som i sin helhet er anvendt til avskrivning på turneringsleder-boken. Forbundet har nå en kapitalkonto på kr. 16 739,98 og dessuten et disposisjonsfond på kr. 30 000,—.

Bridgetinget er innkalt til lørdag 28. mai kl. 14,30 i Høyres Hus, Stortingsgt. 30, Oslo. Det er kretsvis representasjon, men som regel adgang for interesserte så langt plassen rekker.

